

[Undervisningsministeren]

gang er levet helt igennem, bør vende op og ned på folkeskoleloven.

Hr. Chr. Christensen var inde på spørgsmålet om fritagelse for kristendomsundervisning. Her vil jeg henvide til, at kristendoms-kommissionen, hvis jeg ikke husker fejl, i 1967 udtalte sig om dette spørgsmål og sagde, at når faget er defineret som kundskabs-meddelende, så burde der principielt ikke være fritagelse, men på trods af denne konstatering anbefalede kristendomskommissionen alligevel en fritagelse, fordi man fandt, at det ville opleves som meget voldsomt at gøre faget obligatorisk. Jeg tror, denne oplevelse af at gøre det obligatorisk ikke er blevet mindre i de 13 år, der er gået, siden denne udtalelse faldt. Jeg vil gerne give udtryk for, at jeg er enig med kommissionen både i det principielle syn og også i den konklusion, som kommissionen kom til.

Til sidst skal jeg blot på regeringens vegne afvise det dagsordensforslag, der ligger. Vi vil stemme imod det. Jeg tror ikke, det behøver nærmere begrundelse.

Halvgaard (FP):

Jeg synes, der er et opmuntrende moment her i debatten, og det er, at stort set alle ordførerne – måske lige bortset fra den socialdemokratiske ordfører, hr. J. K. Hansen – er enige om, at der er problemer i folkeskolen. Derimod er man uenig om årsagerne, og man er også uenig om, hvordan man løser problemerne.

Undervisningsministeren har tilsyneladende stadig væk misforstået, hvad jeg opfatter ved ordet disciplin, og jeg skal derfor gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg, at det, jeg forstår ved disciplin, er en fælles forpligtelse for børn og lærere til at overholde visse praktiske omgangsregler for at sikre den arbejdsro, som er nødvendig. Det mener jeg ikke bør fremkalde forestillinger om spanskrør eller korporlig afstraffelse.

Undervisningsministeren og også flere ordførere har været inde på, at folkeskolen afspejler samfundet. Det er da rigtigt nok, men man kan ikke slå sig til ro med, at sådan er forholdene. Hvis samfundet er et dårligt samfund, må man jo se at forbedre samfundet, og det er vel også det, vi er valgt ind her i folketinget for. Her mener jeg, man må begynde i folkeskolen ved at opdrage den

næste generation på en bedre måde, end vi måske selv er blevet opdraget.

Undervisningsministeren var også inde på, at folketinget skulle skabe de ydre rammer, hvorimod man skulle holde fingrene væk fra at fylde rammerne ud. Men det er netop det, man har gjort, bl. a. ved at gennemføre en folkeskolelov med så og så mange timer og så og så mange ting. Det gælder også med hensyn til disciplinkrisen. Man har fra ministeriets side udsendt et cirkulære og en bekendtgørelse om god orden i skolen osv., hvor man netop giver anvisning på, hvad den enkelte skole må, og hvad den ikke må med hensyn til eftersidning, og jeg ved ikke hvad, flytning osv. Det er det, jeg mener er for vattet og for svagt og ikke tilstrækkeligt for lærerne i den situation, de befinder sig i. Det er altså ikke nok, at undervisningsministeren ønsker ro i folkeskolen, når hun viger tilbage for at hjælpe med at skabe forudsætninger for at få den ro genoprettet.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. J. K. Hansen, var en del optaget af min person og betvivlede mine kvalifikationer som lærer. Det skal jeg ikke kommentere, men jeg vil nok sige, at de begreber, hr. J. K. Hansen har om folkeskolen, afslører en vis uvidenhed om forholdene. Hr. J. K. Hansen efterlyser, hvad jeg vil gøre. Jeg sagde i mit indlæg, at der er tre ting, der skal gøres. Skolestyrelsesloven skal laves om, således at skolens forældrekreds alene får det fulde økonomiske, juridiske og pædagogiske ansvar. Uden sådanne beføjelser til forældrene har det erfaringsmæssigt vist sig, at forældrene skubber ansvaret over på skolen. Jeg mener, at folkeskoleloven må laves om, sådan at man stiller større krav til eleverne. Det er også et svar til hr. Steen Folke, når han efterlyser, hvordan jeg vil fortolke det med at stramme arbejdsklimaet op. Jeg mener simpelt hen, at man skal give eleverne mere arbejde, stille større krav og udfordringer til dem. Det er det, jeg mener med at stramme arbejdsklimaet.

Jeg er helt uenig med fru Marianne Bentzen-Pedersen i betragtningerne vedrørende enhedsskolen, som hun så varmt gik ind for. Jeg mener, det er en dårlig service, hvis man ikke i folkeskolen kan tilrettelægge en undervisning, der tager hensyn til elevernes evner og interesser. Derfor mener jeg, at en deling simpelt hen er nødvendig.